

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 522/2014
29.05.2014. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић-Томић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Драганом Вуксановић, као записничарем, у кривичном предмету окр. Д.П. и др, због кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 1. у вези члана 33. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљених Д.П. и Н.Н., адв. В.М., поднетом против правноснажних решења Основног суда у Суботици Кв 2208/12 од 19.11.2013. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж2 5/2014 од 23.01.2014. године, у седници већа одржаној 29.05.2014. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен и без прописаног садржаја захтев за заштиту законитости браниоца окривљених Д.П. и Н.Н., поднет против правноснажних решења Основног суда у Суботици Кв 2208/12 од 19.11.2013. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж2 5/2014 од 23.01.2014. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Суботици Кв 2208/12 од 19.11.2013. године, одбачен је захтев браниоца окривљених Д.П. и Н.Н. за понављање кривичног поступка окончаног пресудом Основног суда у Суботици К 1932/10 од 18.06.2012. године.

Одлучујући о жалби браниоца окривљених, Апелациони суд у Новом Саду је решењем Кж2 5/2014 од 23.01.2014. године одбио жалбу као неосновану.

Против наведених правноснажних решења бранилац окривљених Д.П. и Н.Н., адв. В.М., поднела је Врховном касационом суду захтев за заштиту законитости због повреде закона и повреде људског права и слободе зајемченог Уставом или Европском конвенцијом о заштити људских права и основних слобода, са предлогом да Врховни касациони суд захтев за заштиту законитости усвоји, оба решења укине и предмет врати на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је у седници већа рамотрио списе предмета, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљених Д.П. и Н.Н. је недозвољен и без прописаног садржаја.

Одредбом члана 485. став 1. тачка 1. ЗКП, прописано је да се захтев за заштиту законитости може поднети ако је правноснажном одлуком или одлуком у поступку који је претходио њеном доношењу повређен закон, а ставом 4. наведеног члана предвиђени су услови под којима окривљени преко свог браниоца може поднети захтев за заштиту законитости, а то је учињено пре свега таксативним набрајањем повреда закона које су учињене у поступку пред првостепеним и апелационим судом – члан 74, члан 438. став 1. тачка 1. и 4. и тачка 7. до 10. и став 2. тачка 1., члан 439. тачка 1. до 3. и члан 441. став 3. и 4. ЗКП.

Бранилац окривљених у захтеву не опредељује конкретно ниједну повреду закона која, сходно наведеној одредби члана 485. став 4. ЗКП може бити разлог за подношење захтева за заштиту законитости. У образложењу захтева бранилац указује на нове чињенице које су подобне да се на основу њих дозволи понављање кривичног поступка, за које доказе суд није знао приликом изрицања казни окривљенима, а те чињенице би очигледно довеле до другачије одлуке.

Када је захтев за заштиту законитости поднет због повреде закона, одлука против које је захтев поднет или поступак који јој је претходио, испитују се само у границама истакнуте конкретне повреде закона, при чему суд није овлашћен да, у случају када повреда закона није опредељена, процењује коју конкретну повреду закона бранилац има у виду приликом подношења захтева, а осим тога у поступку одлучивања по овом ванредном правном леку Врховни касациони суд имајући у виду образложење захтева за заштиту законитости браниоца окривљених није овлашћен да цени испуњеност разлога за понављање кривичног поступка.

Осим тога, када се захтев за заштиту законитости подноси због повреде односно ускраћивања људског права и слободе, та повреда мора бити утврђена одлуком Уставног суда и таква одлука мора бити достављена уз захтев за заштиту законитости. У конкретном случају бранилац такву одлуку није доставио, иако као разлог подношења захтева наводи повреду одредбе члана 24. Устава Републике Србије.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је нашао да је захтев за заштиту законитости браниоца окривљених Д.П. и Н.Н. недозвољен и без прописаног садржаја, те на основу члана 487. став 1. тачка 2. у вези члана 485. став 4. и члана 487. став 1. тачка 3. ЗКП, одлучио као у изреци овог решења.

Записничар - саветник
Драгана Вуксановић,с.р.

Председник већа-судија
Драгиша Ђорђевић,с.р.